

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3620/2019
21.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Нешковић адвокат из ..., против туженог ЈП за управљање пословним простором и пијацама „ББ“ ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1934/19 од 20.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 21.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1934/19 од 20.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 227/18 од 20.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено је као незаконито решење туженог бр. 1107 од 26.03.2018. године. Ставом другим изреке обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 88.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1934/19 од 20.06.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Крушевцу П1 227/18 од 20.03.2019. године тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за поништај решење туженог бр. 1107 од 26.03.2018. године. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред другостепеним судом.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 30.05.2018. године. Предмет тужбеног захтева је поништај решења туженог којим је тужилац оглашен одговорним за учињену повреду радне дужности "несавесно и немарно извршење радних обавеза" и изречена му је мера умањења зараде за два месеца у износу од 20%. Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у радне спорове.

Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе овог закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436.). Специјалним правилом из члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, када се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући ово у виду, као и да тужилац тужбом тражи судску заштиту због наводно незаконитог решења којим му је утврђена повреда радне обавезе и изречена мера умањења зараде, дакле тражи заштиту права из радног односа, али у конкретном случају се не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. ЗПП код којих је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. У том случају, дозвољеност ревизије се не цени ни према одредбама члана 403. став 2. тачке 2. и 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић